

OŠ Jurija Dalmatina Krško

Šolsko leto 2020/2021

STOPNIČKE

ŠT. 18

Spoštovani bralci Stopnič!k!

Veseli me, da so med nami naše Stopničke. Te s svojim izidom naznanjajo konec pouka in pričetek poletnih počitniških dni. Izkoristite jih za oddih, za prosti čas, za izlete v naravo, poležavanje, lenarjenje, druženje s prijatelji ... To je čas, ko lahko z družino preživite čudovite dneve in zanimive in nepozabne dogodivščine ... **UŽIVAJTE!**

Šolsko leto 2020/21 je bilo izjemno zahtevno. Polno izzivov in preizkušenj. Za učence, učitelje in starše. Po septembrskem srečanju v živo v šoli nas je epidemije za nekaj mesecev zaprla v naše domove, pouk smo izvajali na daljavo. Februarja in marca

»Ne bojte se življenja!

Naj pljuska v vas z vso silo in v vse žile, naj vas nese ali zanese, le ne pustite, da vas spodnese.

In imejte ga radi, da bo tudi ono, življenje, imelo rado vas!«

Tone Pavček

smo postopoma prihajali nazaj v šolo in v šoli ostali do konca, z odsotnostmi in karantenami posameznikov ter nekaterih oddelkov.

Pred nami sta bila dva velika izziva: zajezitev širjenja virusa in nadaljevanje vzgojno-izobraževalnega procesa v šoli. Budno smo spremljali naše stanje, skrbeli za vse preventivne ukrepe in zdravje. Hkrati pa smo se posvečali poučevanju, »zamujenim vsebinam« in načrtovali delo v naprej.

To šolsko leto smo v šoli pisali posebno zgodbo.

Zgodbo, ki je v vseh nas pustila poseben pečat.

Zgodbo, kjer štejejo ljudje. Razum, spoštovanje, dobrota, solidarnost in srčnost.

Uspelo nam je zaradi vseh nas!

Za naše otroke, za njihovo znanje in njihovo prihodnost!

Ravnateljica, Valentina Gerjevič

STOPNIČKE, šolsko glasilo OŠ Jurija Dalmatina Krško, 2021, št. 18

Uredniški odbor: Luna Černelč, Klara Katić, Lucija Meh, Zoja Erjavšek, Eva Škoberne, Mija Krulc, Mia Pirc, Jovana Borko, 6. č

Mentorica glasila: Bernarda Kunej

Lektoriranje: Bernarda Kunej

Fotografije: Arhiv šole

Naslovnica: Nataša Kostanjšek, 8. b, mentorica: Metka Štih

Spoštovani starši, učenci in sodelavci.

Leto je zopet naokoli in pred nami je že 18. izdaja šolskega glasila – Stopničke. Če je bilo lansko šolsko leto posebno in drugačno, kaj bi lahko porekli na preteklega?

Kar 4 mesece smo bili doma, vsak za svojimi zidovi. Poučevali smo, se učili, bodrili drug drugega, da zmoremo ... in res je, vse smo zmogli in še eno šolsko leto pripeljali uspešno do konca. Letošnje glasilo nima posebnega kazala, saj nam pot skozi branje in prebiranje le-tega kažejo naše zgodbe, to so zgodbe otrok, zgodbe učiteljev, zgodbe vseh nas ... Ko sem prebirala našo šolsko spletno stran, sem ugotovila, kako barvito in pestro leto je za nami – kljub vsemu.

Tu so otroci, ki so se še posebej izkazali na tekmovanjih iz znanja, na športnem področju, umetniškem, besednem in seveda naši zlati bralci, ki so kar 9 let pridno prebirali vrstice vseh vrst knjig ... Preberite, res so se potrudili. Pouk pa je lahko tudi zabaven, obarvan z gibanjem, plesom, glasbo in lepo besedo. Želim, da vse to najdete na naslednjih straneh. Uživajte v prebiranju vrstic našega glasila, kot sem tudi sama s svojimi zvestimi dopisniki, učenci in učitelji. Hvala vsem, ki ste doprinesli k vsebini glasila!

Poletje naj bo mirno, veselo in zdravo. V jeseni pa zopet v šolske klopi – s pričakovanjem ... Naj bo uspešno!

Urednica šolskega glasila: Bernarda Kunelj

Šolsko leto 2020/2021 je bilo nadvse posebno. Če smo lansko leto mislili, da je s korona epidemijo končana zgodba, smo se res zmotili. Letos nas je že pričakala v jesenskih mesecih – proti koncu oktobra so se šolska vrata ponovno začasno zaprla – za kar 4 mesece.

Živahen vstop v novo šolsko leto smo zrlili zelo optimistično. Nismo vedeli, kaj naj pričakujemo od njega. Bomo zopet doma? Hja ... res smo bili, precej časa. Zato bo tokrat beseda v našem šolskem glasilu tekla na dve poti – pouk v šoli in pouk doma.

Odločili smo se, da tokrat pišemo in se spominjamo samo lepih, svetlih trenutkov ... Pa pojdimo na pot ... Veselo in z optimizmom!

1. september – Juhuhu – zopet smo v šoli ...

Sproščenost, igrivost, radovednost, smeh, vse to je danes pregnalo dež in prižgalo iskrice v očeh, saj so šolski prag prvič prestopili prvošolci.

Po pozdravu in dobrodošlici ga. ravnateljice, g. župana in ga. učiteljice so jim devetošolci in drugošolci pripravili lep sprejem, da bodo prvi koraki trdni, glavice pa vedoželjne v želji, da odkrijejo zaklade OŠ Jurija Dalmatina Krško.

Prvošolci

Pouk na prostem

V jesenskih mesecih smo veliko časa in pouka preživeli na prostem, saj smo želeli ostati čim bolj fit, aktivni in zdravi ... Uživali smo v naravi, žvrgolenju ptičkov in brezskrbnem potepanju ... Kod smo hodili? Po naši lepi Posavski pokrajini ...

Petošolci so bili na BOHORJU

V petek smo imeli pohod na Bohor. Zbrali smo se pred šolo in se z avtobusom odpeljali proti Bohorju. Ko smo izstopili iz avtobusa, smo pot nadaljevali peš v hrib. Zelo dolgo smo hodili. Ko smo se ustavili, sem mislil, da je tu že konec pohoda. A nadaljevali smo po zelo strmi poti. In ravno tu me je še čebela pičila v gleženj. Zelo težko sem hodil do vrha. Ko smo prišli do kočice, sem se usedel s sošolci, pojedel in se malo pozabaval. In čez nekaj časa smo se že odpravili nazaj.

Na vrhu je bilo zelo lepo, zdelo se je, kot da smo med oblaki. Po poti navzdol nas je spremljal pes. Pohod mi bo ostal v spominu po lepem razgledu, a še najbolj po bolečini, ki jo je povzročil pik čebele. Gleženj me je bolel še celi drugi dan.

Naj Tomič, 5. a

In na poti prisluhnili ptičkom ...

Neža Jelen, 5. a

Sara Andrejaš, 5. a

Ilmije Bislimaj, 5. a

Neo Koretič, 5. a

Neja Jevšnik, 5. a

Osmošolci smo jim mahali iz Ravnega Loga in Oslice

<https://youtu.be/jsvMll6Pgal> (skozi oči objektiv)

V četrtek, 8. oktobra, smo se osmošolci odpravili na pohod na Ravni Log.

Ob 7.15 smo se zbrali pred šolo, kjer smo si razdelili malico in se prešteli. Ob 7.30 smo se odpravili na avtobus ter se odpeljali do izhodiščne točke. Ko smo stopili z avtobusa, je bilo

zunaj zelo mrzlo, a ko smo začeli hoditi, nas je hoja takoj ogrela. Na začetku poti smo hodili po cesti, mimo prečudovitih dreves. Po eni uri hoje smo se ustavili na jasi, s katere je bil čudovit razgled, kot bi poletel z letalom nad oblaki. Še nekaj časa smo hodili po cesti, potem pa smo zavili na gozdno pot, po kateri smo nadaljevali vse do še ene jase.

S prijateljicami smo sedle zraven naših sošolk, ki so že prispele in jih vprašale, kje smo. Povedale so nam, da smo na Ravnem Logu. Ker smo mislile, da smo na cilju, smo se zelo začudile, ko smo začeli hoditi še višje. Zadnji vzpon je bil zelo strm. Z nekaj napora smo ga le premagali. Na vrhu Oslice smo pojedli malico, se začeli loviti, nekateri pa so se začeli valjati po hribu navzdol. Čez nekaj časa smo se odpravili navzdol. Hodili smo skozi zelo zaraščen gozd. Veseli smo prišli do ceste.

Utrujeni, a zadovoljni, smo se z avtobusom odpeljali nazaj do šole.

Hana Podgoršek, 8. c

Šport in kultura na daljavo

Tik pred začasnim zaprtjem šole, ponovno, smo se vsi zelo razveselili dosežka učenca iz 8. c razreda – Žana Hvala, ki je postal državni podprvak v gorskem teku!

Martin Mavsar, 7. a

Športni pedagogi smo takoj pričeli z razmišljanjem, kaj tokrat ponuditi učencem, kako jih vendarle tudi v tem času motivirati za delo ...

Posluževali smo se različnih učnih metod, naj jih naštejemo vsaj nekaj: za učence smo pripravili videoposnetke, s pomočjo katerih so lahko učenci doma, kjerkoli, v naravi izvajali vaje, tekli, se gibali, jim postavili tedenske izzive, izvedli različne športne kvize, pripravili tematske športne dni – kolesarjenje, pohodništvo, športno-vzgojni karton in še veliko več ... Predvsem pa smo želeli, da skrbijo za svoje zdravje, svojo psihično in fizično kondicijo. Tudi plesali smo preko videokonferenc, zbirali informacije o naših bivših učencih – športnikih (Gregor Glas, Robert Berić ...) – in še veliko drugega.

V soboto, 10. 10. 2020, je v bližini Ljubljane na izletniški točki Šmarna gora potekalo Državno prvenstvo v gorskem teku. Še posebej se je izkazal učenec 8. c razreda Žan Hvala, saj je v kategoriji do 14 let osvojil srebrno medaljo. Na svoji prvi tekmi pa je nastopil njegov sošolec Jaka Molan, kjer je dosegel zanj odlično 7. mesto. Obema je rezultat v veselje in v spodbudo za nove izzive.

Zvonimir Lorenci

Letošnja pomlad se je pričela malce drugače, saj smo čez noč ostali doma s šolo na daljavo.

Sara Kozole, 7. c

In spet se je naše delo začasno preselilo v naše domove – tako učencev kot tudi učiteljev. V tem času smo bili kljub vsemu zelo aktivni na vseh področjih. Poleg pouka smo lahko prisluhnili dvema virtualnima proslavam ob zaključku koledarskega leta in ob slovenskem kulturnem prazniku ... Pa se spomnimo ... Kako je bilo ...

V tem času pa je potekal med drugim nagradni razpis za naziv Najbolj športne šole in mi smo se prijavili. Zelo veseli smo bili rezultata, saj so nas razglasili za **NAJBOLJ ŠPORTNO ŠOLO v času šole na daljavo**. Ponosni smo nase, na našo šolo in učence!

Športni pedagogi

Zjutraj sem se vstal, si umil zobe ter se pripravil na pouk tega dne. Najprej me je čakalo video srečanje z mojimi sošolci. To je bila proslava za dan kulture. Učiteljica nam je na njem pokazala video posnetek proslave. Kot aktivnost dneva sem izbral izdelavo slovenske zastave iz trganke. Najprej sem natrgal dovolj lističev za izdelavo. Nalepil sem jih. Grb bi bil iz trganke malo preveč nenatančen, zato sem ga kar narisal in nalepil. In tako je bilo končano (slika zastave je spodaj). Zastava zdaj krasi steno moje sobe in sem prav ponosen na njo. Za konec dneva sem še pojedel kosilo in odšel na sprehod po soseski skupaj s sestrico.

Samo Šegula, 6. č

V petek, 5. 2. 2021, smo na naši šoli obeležili Prešernov dan. Najprej so si učenci ogledali virtualno predstavo, nato pa izbrali med poljubnimi dejavnostmi, ki so bile povezane s slovenskim kulturnim praznikom. Po slikah sodeč si je večina učencev izbrala peko Prešernovih kroglic, izdelavo kazalk, ogled predstav, ki jih ponuja Lutkovno gledališče Ljubljana. Kar nekaj učencev se je podalo po Dalmatinovi pohodni poti.

Učiteljice 1. triade

ŠOLA NA DALJAVO

- Lahko smo dlje spali
- Prej smo lahko končali za šolo
- Lahko smo se dlje igrali znanj, ker smo prej končali z šolo

- Dje smo bili na računalniku
- zelo man je štekalo, zato nekateri niso slišali razlago učiteljice

Pri pouku na daljavo sem vedno lahko ...

Prvi šolski dan po štirimesečnem pouku na daljavo ... Na začetku malo strahu, vendar na koncu nasmejan obraz. Učiteljica nas je sprejela odprtih rok in nasmejanega obraza. Pripravila nam je naše najljubše igre. Čas je mineval hitro. Na plavanju sem se počutil malce čudno, saj že štiri mesece nisem plaval. A učitelj Peter nas je pohvalil. V razredu nam je učiteljica dala nalogo. Dobili smo lističe z različnimi problemi, ki smo jih morali reševati. Resnično se zavedam, da imam najboljšo učiteljico na svetu.

Danes smo imeli veliko zabave. Nekateri so praznovali rojstne dneve. Ko sva vstopili v razred, nama je bilo veliko bolj všeč kot na daljavo. Igrali smo se igro zaupanja. Po malici smo imeli še veliko zanimivih iger. Veseli sva, da zopet vidiva učiteljico in prijatelje.

Mirlinda in Flora, 5. c

Na začetku dne nas je učiteljica lepo pričakala v našem razredu. Na mizah nas je pričakal list z lepimi mislimi, čokoladica in deteljica za srečo. Razvrstili smo se v skupine in se igrali igro človek, ne jezi se. Bilo je zelo zabavno. Nato smo se pogovorili, kako bo potekal pouk do konca leta. Potem smo v dvojicah delali plakate na temo šole na daljavo. Zapisovali smo pozitivne in negativne občutke. Po malici so imeli fantje športno, punce pa smo odšle na igrišče. Po prihodu v razred je sledila zelo zabavna dejavnost – reševanje konfliktov. V skupinah smo dajali predloge, kako bi reševali različne konfliktne situacije. Ta dejavnost nama je bila zelo všeč, radi bi jo ponovili. Sledilo je kosilo. Takšen dan bi radi še ponovili.

Ana in Ema, 5. c

Najlažje sem se učila tako, kot sem se že pred poukom na daljavo. Pri pouku na daljavo si bi želela ohraniti zoom-ov mute mikrofoneček, saj sem ugotovila, da ga v šoli res rabimo. Pri pouku na daljavo sem vedno lahko vzpostavila komunikacijo z vsemi sošolci, kar je bilo pomembno, če sem kaj na zoom uri preslišala. Drugemu sem priskočila na pomoč tako, da sem vzpostavila komunikacijo z njim in ga poklicala preko zoom-a ali video klica in mu razložila, česar ni razumel. Svoje znanje sem utrdila z interaktivnimi vajami s spleta. Pohvalila bi vse učitelje, kateri so se trudili, da bi razumeli snov preko zoom-a. Želela bi si, da imamo pouk ves čas v šoli in ne na daljavo.

Luna Černelč, 6. č

Pridobila sem znanje in samostojnost. Pri nekaterih nalogah se je bilo treba znati, tako da sem v šolo prenesla tudi več iznajdljivosti. Ugotovila sem, da se ne smem bati nekaj vprašati. Bolj podrobno sem začela delati naloge, saj sem imela več časa.

Tako da kljub temu, da mi je pouk v šoli veliko ljubši, mi je pouk na domu dal vedeti, da veliko stvari zmorem čisto sama, če se le dovolj potrudim.

Brina Mrković, 5.

Lucija Jakhel, 9. c

Na današnji dan smo se zopet vrnili v šolske klopi. Spet smo videli sošolce in učiteljico in se jih zelo razveselili. Najprej smo se pogovarjali in nato se igrali družabne igre. Po športni smo praznovali rojstne dneve vseh, ki so pihali svečke med šolo na daljavo. Dan je bil čudovit, imeli smo se zelo lepo.

Živa in Nika, 5. c

1. Še posebej dobro mi je bilo, da se mi ni bilo potrebno zgodaj vstajati in nisem potreboval hoditi v šolo (fizično). Všeč mi je tudi bilo, da sem si lahko sam organiziral čas.
2. Rad bi ohranil še več športnih, kulturnih dni, ki bi trajali cel dan.
3. Pri pouku na daljavo sem imel več prostega časa in manj obveznosti.
4. Drugim sem priskočil na pomoč tako, da sem jim povedal, kaj morajo narediti, poslikal snov ...
5. Ponavljal sem snov, delal vaje ...
6. Pohvalil bi večino učiteljev.
7. Želel bi si, da bi se ukrepi sprostili.

Kristjan Pangrič Fridl, 6. č

Zala Kac, 9. č

Čeprav je epidemija in smo pol leta delali na daljavo, se navkljub vsej tej zmešnjavi najde marsikaj pozitivnega. Pomislite. Tole je moja zgodba:

Meni se je v času pouka na daljavo zdelo dobro, da sem lahko več časa preživela s

Nataša Kostanjšek, 8. b

svojo družino. Všeč mi je bilo, ko smo imeli različne dneve, npr. športne dneve. Zelo sem vesela, da sem imela to možnost, da sem lahko kontaktirala svoje najbližje. Težav z učenjem tudi nisem imela, če mi kakšna stvar ni šla, sem pisala učiteljem ali

pa vprašala prijatelje, starše za pomoč. Po mojem spominu smo imeli tudi fit dan, ko smo se lahko srečali z novimi metodami za učenje. Ti meni zelo pomagajo. Seveda mi je v šoli bolj všeč, saj imaš sošolce čisto blizu, pa še vso snov lahko slišiš v živo, imaš odmore, se zabavaš ... Pri pouku na daljavo sem vedno lahko spremljala pouk, pomagala drugim, vedno sem imela dovolj časa, da dokončam naloge ... Drugim sem

pomagala tako, da sem jim snov najprej razložila, potem pa smo rešili še par interaktivnih vaj. Tako sem tudi sama utrdila svoje znanje. Rada bi se zahvalila vsem učiteljem, ki so se trudili snov približati na najzanimivejše in najboljše načine, da smo si lahko sploh kaj zapomnili. Želela pa bi si, da ta "korona" čim prej mine, da lahko KONČNO enkrat izvedemo prireditve, šole v naravi, izlete ...

Lucija Meh, 6. č

Pozitivne strani šole na daljavo so, da lahko spiš malo dlje, malo bolj smo se naučili uporabljati računalnik in različne programe. Naučili smo se tudi samostojnega dela in iznajdljivosti. Imeli smo tudi več časa za preživljanje z družino. Ker pa smo bili zaprti okoli 4 mesece, teh pozitivnih stvari seveda nismo videli, a zdaj, ko je tega upajmo konec, vidimo kaj vse smo se naučili.

Zoja Erjavšek, 6. č

Najlažje sem se učila tako, da sem poslušala in na koncu ponovila snov, ki mi ni bila najbolj jasna.

Pri pouku bi rada ohranila tišino, ki je bila na video konferencah.

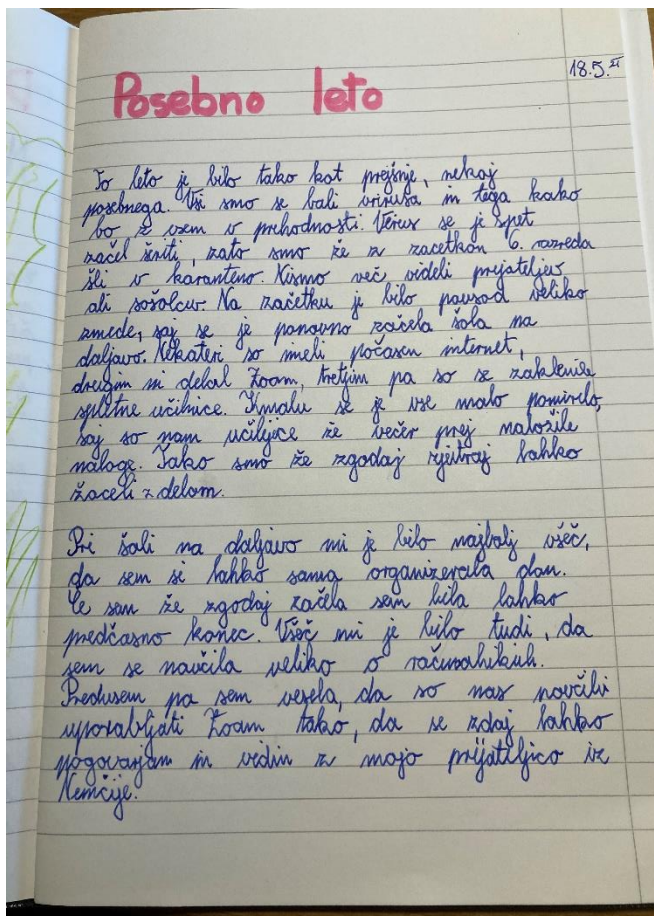
Snov, ki je nisem uspela prepisati med zoom-om, sem lahko po pouku prepisala iz Arnesa. Če prvo uro nismo imeli zoom-a, sem lahko dlje spala in jo kasneje prepisala iz učilnice.

Noelle Benje, 8. c

Če se sošolec ali sošolka ni mogel/a priključiti na zoom, sem ga/jo lahko poklicala, da je lahko vsaj poslušal/a. Po zoom-u pa sem mu/ji snov, ki smo jo zapisali poslala, če ni bila naložena v Arnes učilnici. Šola na daljavo mi je bila še posebej všeč, ker sem lahko delala v miru.

Eva Urbanica, 6. č

Uma Učakar, 6. b

V času pouka na daljavo mi je bilo vseč, ko smo se pri slovenščini, naravoslovju in matematiki večkrat med zoom uro gibali. Učila sem se tako, da sem snov večkrat ponavljala in si na list izpisovala ključne podatke in jih prebrala ter spet šla ponavljat snov. Drugim sem priskočila na pomoč tako, da sem jih poklicala prek »viberja« in jih dala na zvočnik, da so slišali učiteljičino razlago. Svoje znanje sem utrdila s ponavljanjem snovi in poslušanjem na zoom urah. Pohvalila bi učitelje za dobro razlago in zahvalila bi se sošolkam, ker so me vedno poklicale, če je kaj bilo narobe.

Jasmina Hodžić, 6. č

V času dela na daljavo se mi je zdelo dobro, da smo pri nekaterih predmetih že prej zaključili video konferenco. Učila sem se tako, da sem sedela na udobnem stolu in ponavljala, ali pa sem hodila po sobi. Ne. Pri pouku na daljavo sem vedno lahko dlje spala. Drugemu sem priskočila

na pomoč tako, da sem ga poklicala in mu še enkrat razložila snov. Svoje znanje sem utrdila tako, da sem si večkrat prebrala besedilo oz. snov na GLAS. Pohvalila bi, da smo imeli veliko video konferenc, saj so mi pomagale razlage učitelja ali učiteljice.

Maja Špiler, 6. c

Najlažje sem se učila tako, da sem vsak dan po pouku ponovila snov, ki jo je učiteljica razložila na uri in katero smo si zapisali tudi v zvezek. Če pa zapisa v zvezku nisem razumela, sem si razlago prebrala še v učbeniku, delovnem zvezku, berilu ... Veliko sem se naučila že od samega poslušanja učiteljeve razlage. Svoje znanje sem utrjevala sproti.

Pri pouku na daljavo sem vedno lahko zbrano sodelovala. Včasih nismo imeli 1.

ure na zoom-u in sem lahko malo dlje spala, popoldne pa sem naredila nalogo, ki jo je bilo potrebno narediti pri tisti uri.

Tudi sošolcem sem priskočila na pomoč – poslala sem jim zapiske iz ure, na kateri jih ni bilo, ali pa sem jim odgovorila na vprašanja, na katera niso znali sami. Ko sem opazila, da katerega od sošolcev ni na zoom uri, sem ga poklicala in spomnila.

Pohvalila bi učitelje, saj so se odlično pripravljali na ure.

Želela bi, da do pouka na daljavo ne bi več prišlo, saj smo bili učenci in tudi učitelji veliko preveč na računalnikih, kar pa ni dobro.

Manca Avsec, 7. a

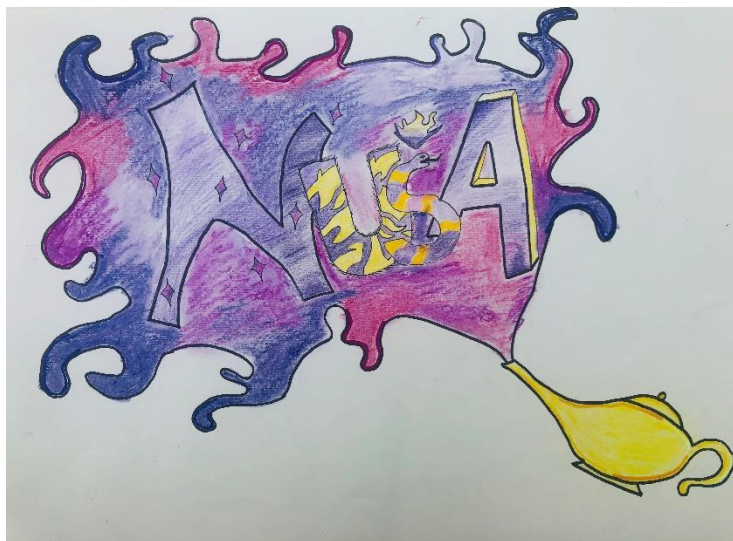
V času pouka na daljavo se mi je še posebej dobro zdelo to, da so učitelji sprti preverjali naše znanje. Sicer mi pouk na daljavo ni bil zelo všeč, saj sem se zelo težko učila, vendar sem našla način, večkrat sem ponovila snov, ki smo jo obravnavali na zoom-u, včasih pa sem koga iz družine prosila za pomoč. Ohraniti bi želela predvsem malo manj preizkusov znanja.

Žana Maver, 8. b

Drugim sem priskočila na pomoč tako, da sem jim na nekakšen svoj, poenostavljen način obrazložila snov, ki je niso razumeli. Svoje znanje sem utrdila s sprotim delom. Pohvalila bi vse učitelje, ki so nam razlagali snov, čeprav tudi za njih delo na daljavo ni bil lahki izziv. Želela bi si, da se delo na daljavo ne ponovi več, saj ni vsem lahko delati na takšen način.

Noelle Benje, 8. c

Nuša Kostrevec, 8. b

Karantena, šola na daljavo, korona je bilo vse, kar sem večinoma slišala. Na začetku mi je bilo dosti težko, nisem se mogla zbrati, težko se je bilo učiti in sodelovati z učitelji na zoom-ih. Komaj sem čakala, da bi šli nazaj v šolo, a kmalu sem dojela, da se to še en čas ne bo spremenilo, zato sem začela razmišljati, kako naj to izkoristim, vedela sem, da smo doma in da se je v večino primerih šola začela pozneje. Vsako jutro sem telovadila, brala nove knjige in hodila na sprehode, to mi je

pomagalo, da sem se počutila bolj produktivno in tako opravila vse potrebno delo za šolo. Mislim, da je imel vsak svoj način učenja na daljavo, vendar je meni osebno pomagalo to in sem vesela ter ponosna nase, da mi je to uspelo, saj sem se v šolo vrnila pripravljena in polna znanja.

Ava Harris Kunej, 9. č

V tem času pa so bili naši učenci še posebej uspešni na različnih področjih ...

Na likovnem področju ...

Na spletni strani Gimnazije Celje-Center sem čisto po naključju zasledila Likovni natečaj »Secesijska lepotica«. Ker je to razpisala ravno Gimnazija Celje-Center, torej likovna gimnazija, kjer bi želela nadaljevati svoje šolanje po zaključku OŠ Jurija Dalmatina, sem se takoj odločila, da želim na tem razpisu sodelovati. Zavedala sem se, da nimam veliko časa, ker je bil ta razpis že objavljen od oktobra naprej, zadnji rok pa je bil, 25.1.1., zato sem imela samo štiri dni, da sliko dokončam. Poiskati sem morala tudi svojo mentorico in bila sem zelo hvaležna **učiteljici Metki Štih**, da je pristopila k mentorstvu.

Tema razpisa je bila naslikati risbo v velikosti 50 × 70 cm v poljubni slikarski tehniki na temo same zgradbe, v kateri se nahaja Gimnazija Celje-Center, 112-letne zgradbe, ki izhaja iz časa secesije. Cilj natečaja je bil naslikati šolo kot secesijsko lepotico. Še zadnji dan, torej dan, ko sem odposlala sliko v Celje, sem še zaključevala s slikanjem. In nekako mi je uspelo.

Razglasitev rezultatov je potekalo dne, 2. 12., v okviru odprtih vrat Likovne Gimnazije, in to na daljavo preko zoom-a. K natečaju je pristopilo 35 učencev iz 12-ih osnovnih šol. Omenili so, da je 6 izdelkov izpolnilo vsa pričakovanja razpisa in zbralo vse točke. Ocenjevali so po naslednjih kriterijih:

- KREATIVNOST: občutljivost za likovni problem, fleksibilnost, originalnost,
- OBVLADOVANJE LIKOVNEGA JEZIKA IN OBČUTLJIVOST ZA LIKOVNE STRUKTURE; ustreznost izbora likovnih izraznih sredstev, likovna orientacija, kreativna rešitev likovnega problema,
- LIKOVNO DOŽIVLJANJE: sposobnost izbire ustreznega vizualnega znaka, koncentracija na temo, vživljanje v motiv, ekspresivnost, svoboda izraza, ustvarjalna domišljija,

- LIKOVNO ZNANJE: izvedbena likovna tehnika, izraženo likovno znanje zvezi z likovno nalogo,
- PRIZADEVNOST: angažiranost pri iskanju rešitev likovnega problema in izvedbi naloge.

Nisem verjela, da je res, ko sem videla svojo sliko, ki se je znašla med nagrajenimi. Bila sem resnično vesela.

Moja slika je še vedno objavljena na spletni strani šole:

<https://www.gcc.si/nagrajenci-likovnega-natecaja-secesijska-lepotica/>

Še enkrat hvala tudi moji mentorici **Metki Štih** za vse nasvete in pomoč.

Ava Harris Kunej, 9. č

V hitrostnem računanju ...

6. Mednarodno tekmovanje v hitrostnem računanju Brainobrain

Čeprav nas je lansko leto 2020 presenetilo na sto in en način ter nam načrte obrnilo popolnoma na glavo, pa je novo leto 2021 prineslo nove začetke, priložnosti in izzive!

Domen Šonc je računal na 4. stopnji in se uril v mentalnem seštevanju in sočasnem odštevanju ter množenju. **Din Mujakić** pa je že na 8. stopnji, predzadnji stopnji Brainobrain akademije in je sešteval štirimestna števila, množil dvomestna z dvomestnimi, delil štirimestna števila z dvomestnimi in hitrostno sešteval decimalke. To vse zmoreta ta dva junaka in sta zaslužno posegla po zlatem odličju.

Tekmovanje je v prejšnjih letih potekalo v Dubaju, letos pa se je zaradi izrednih razmer prvič premaknilo na splet. Spremenjene okoliščine tekmovanja pa naših mladih bobkov nikakor niso odvrnile od udeležbe – med seboj se jih je pomerilo namreč kar okoli 25.000. Šlo je za največje tekmovanje v zgodovini Brainobrain. Tudi slovenski udeleženci so kljub nenavadnim in napornim okoliščinam šolanja na daljavo in občasne brezvoljnosti pokazali ogromno poguma in motivacije. Že samo število udeležencev pove dovolj – gre za eno izmed največjih mednarodnih online tekmovanj na svetu.

Brainobrain Krško
Trenerki Alenka Hriberšek in Suzana Šoštarčič

Blesteli pa smo tudi v besednem izražanju ...

Kot vsako leto do sedaj smo tudi letos na naši osnovni šoli sodelovali na natečaju Evropa v šoli.

V tem šolskem letu se je natečaj osredotočal na 12. cilj trajnostnega razvoja – *zagotoviti trajnostne načine proizvodnje in porabe*. Natečaj je zato nosil naslov **Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga**.

Učenci so ustvarjali v drugi triadi, tako likovno kot literarno. Čeprav smo se v tem času šolali na daljavo, so bili nekateri učenci zelo motivirani in nam poslali kar veliko izdelkov.

Izmed vseh poslanih del na to temo sta bila dva literarna izdelka nagrajena na regijskem nivoju in tako poslana naprej na državno raven natečaja.

To sta dve pesmi, ki govorita o hrani. Za eno pa je ustvarjalka celo posnela kar pravi song (s svojo izvirno melodijo in glasom). Preberite si ju in uživajte v poslušanju.

Sonja Bračun Gorišek

MOJI PREHRANSKI PRIJATELJI

Jaz sem beli kruhek,
Če padem ti na tla,
poberi me in daj mi poljubček.
To so moje sestrice žemljice
ter bratci francozi
in vsi smo zelo okusni in dobri.

Prijateljica paprika ti zdravje da,
prav tako korenje, solata, fižol.
Teta jabolka ti priporoča,
da si vsaj eno privoščiš na dan,
ker odžene zdravnika stran.

Zelo zdrave so tudi pomaranče
banana, kivi, slive in jagode rdeče.

Če ješ zelje, repo in krompir,
pred boleznijo imaš mir.

Prijatelj pujssek pa povedal je nam,
da ima veliko finega mesa,
od pršuta, klobas in salam.

Moji morski prijatelji so zelo zdravi
in vsi zelo so njami, njami.
Losos, tuna in školjke
pa še ne pozabimo na teto hobotnico.

Prosim te in vesel bi bil zelo,
da vedno s hrano ravnaš lepo.

Dragi moji, pazite na vse nas!
Ne nas zaničevat',
saj smo vedno tu za vas!

Hana Urbanč, 6. b

SONG O HRANI

Že v naši pradavnini
predniki so se zavedali,
da so vstali rano le,
če se niso prenajedli.

Prava, zdrava hrana nam je
moč in čiste misli dala,
smo premagali udobje,
znanost je junak postala.

Da bi zadostila željam
in znebila se bolezni,

je razvila vsa škropiva,
zdaj še krti niso trezni.

Uničujemo naravo,
brez da bi se prav zavedali,
da uničenje je pravo,
ko ne vemo, kaj smo jedli.

In zato pojajmo malo,
hrana naj ne bo zabava
in prav kmalu kot za šalo,
Zemlja zopet nam bo zdrava.

Uma Učakar, 6. b

23. februarja pa smo zopet bili vsi skupaj - V ŠOLI!

Na današnji dan smo se zopet vrnil v šolske klopi. Spet smo videli sošolce in učiteljico in se jih zelo razveselili. Najprej smo se pogovarjali in nato se igrali družabne igre. Po športni smo praznovali rojstne dneve vseh, ki so pihali svečke med šolo na daljavo. Dan je bil čudovit, imeli smo se zelo lepo.

Živa in Nika, 5. c

Projekti

Lin Strnad Panić, 5. c

Naša šola pa je tudi vključena v več projektov, z njimi želimo učencem popestriti in nadgraditi šolsko delo. Vse to bogati naš šolski utrip ...

Tretješolci so vključeni v projekt: **POMAHAJMO V SVET**

Tudi v letošnjem letu učenci 3. c razreda mahajo prijateljem v projektu Pomahajmo v svet. Povezani smo z OŠ Pohorskega odreda Slovenska Bistrica. Imeli smo že tri srečanja. Dva smo izvedli med delom na daljavo, enega pa sedaj, ko smo skupaj v šoli.

Do sedaj smo naše prijatelje že dobro spoznali in se veselimo novega srečanja. Zadnje srečanje je bilo na temo TO JE MOJA ŠOLA. Z učenci smo se sprehodili po šoli in nastale so čudovite fotografije. Nato so izdelali plakate in s svojimi besedami opisali prostore. Na srečanju so jih predstavili, nato pa smo jim pokazali del filma, ki ga je posnel naš učitelj Zvonimir Lorenci.

Na posnetku so bolje videli prostore naše šole. Bili so zelo navdušeni nad našim bazenom, tudi sami bi ga radi imeli.

Sledila je predstavitev njihove šole. Pokazali so nam nekaj fotografij prostorov in maketo šole, ki so jo izdelali. Za konec smo si pomahali in zaželeli lepe prvomajske počitnice. Sedaj pa se že pripravljamo na novo srečanje, kjer bomo prijateljem pokazali znamenitosti našega mesta.

Tjaša Kodrič

MEDNARODNI eTwinning PROJEKT

9. maja praznujeta Evropa in eTwinning zato smo učenci 5. c razreda temu namenili nekaj časa.

Ker je Evropa naš dom in ker skozi mednarodne eTwinning projekte spoznavamo kulturo različnih evropskih držav, smo se danes pogovarjali o življenju v Evropi; risali smo evropske zastave ter se spomnili vseh evropskih držav in njihovih glavnih mest.

Učenci 5. c razreda

KOKOŠKA ROZI (Projekt trajnostna mobilnost)

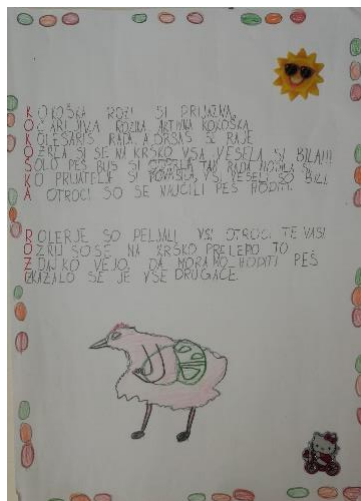

Kokoška Rozi je prav posebna gospodična, ki nas je v tem letu spremljala na poti v šolo in iz nje, prisotna pa je tudi v šoli. Zaposlena je na projektu Trajnostna mobilnost.

Njena naloga je, da nas nauči, kako zelo pomembno je gibanje (hoja, kolesarjenje) in uporaba javnega potniškega prometa. Učila nas je o prometu in nas spodbujala, da v šolo pridemo peš, s skirojem, s kolesom ali avtobusom, skratka na trajnostni način. Na ta način lahko zmanjšamo promet v okolici šole, manj onesnažujemo okolje in krepimo svoje zdravje.

Alex Mohar, 1. a

Irena Jović, 4. c

Katja Kovačič, 3. c

Seveda pa je ob vsem tem zelo pomembna tudi naša varnost v prometu, o kateri smo se veliko pogovarjali.

V tednu aktivnosti so učenci zbirali kartice kokoške Rozi ter se ob koncu tedna z njimi igrali družabne igre. Vsak je prejel tudi dnevnik, ki ga je izpolnil.

V letošnjem letu nas je obiskala dvakrat. Prvič v jeseni, v tednu mobilnosti, in v mesecu maju. V jeseni nam je na pomoč pri izvajanju priskočil tudi PEŠBUS, katerega je uspešno vozila učiteljica Helena Drakulič s svojimi pridnimi Dalmatinovimi pomočniki. Kokoška nam je povedala, da smo se zelo izkazali in zares v velikem številu v šolo prihajali na trajnosten način.

Kokoška Rozi

Kokoška Rozi gre čez cesto.

Preden gre, pogleda levo in desno.

Ona z avtom se ne pelje,

Saj je zadevo vzela blazno resno.

Miha Kozole, 5. č

Lara Lipovšek, 1. a

Drugošolci so o kokoški Rozi povedali:

Nika Š.: Kokoš Rozi mi je ful všeč, ker gremo lahko peš. Lepo je hodit s Pešbusom pa tudi po gozdu se rada sprehajam, če dobro opazujem, najdem kakšno gobo.

Aljaž Ž.: Kokoška Rozi mi je všeč, ker ne onesnažujemo naravo.

Maja: Jaz se zahvaljujem Kokoški Rozi, ker gremo lahko peš.

Matic: Najbolj mi je všeč, ker z avtom zdaj peljemo prijatelje.

Nal: S Kokoško Rozi nabiramo kondicijo.

Matija Anže: S kolesom po cesti v bistvu še športamo.

Aljaž Č.: Najbolj sem vesel, ko dobim kartico.

Luka: Avtobus in kombi tudi šteje, to me veseli, ker se raje vozim.

Vita Petan, 4. c

Neli Geršak, Saša Pirc, Špela Vršec in Lina Hlebec, 2. a

Nikola Curčić, 4. c

Kokoška Rozi

Kokoška Rozi iz kokošnjaka je ušla in na cesto padla.

Tam na prehodu je stala, da bi otrokom pomagala.

Ko so kokoško Rozi opazili, so se odločili, da se bodo o prometu kaj naučili.

Zdaj ko nas kokoška Rozi vse je naučila, se bo na svojo kmetijo vrnila.

Mia Bračun, 3. b

Ronela Dobruna, Inja Bevc Cetin, Jakob Gasior in Ema Kostrevc, 2. a

EKO in ZDRAVA šola

V petek, 20. 11., smo učenci OŠ Jurija Dalmatina Krško obeležili dan slovenske hrane s tradicionalnim slovenskim zajtrkom in z dejavnostmi od doma. Namen Tradicionalnega slovenskega zajtrka je dejstvo, da se spomnimo, da je zajtrk izjemno pomemben obrok, če ne kar najpomembnejši obrok tekom dneva. Tudi v času, ko poteka šolanje od doma, je zajtrk eden izmed pomembnih dejavnikov, da se učenci lahko posvetimo učenju in šoli. Zagotavlja nam namreč potrebno energijo, ki jo še kako potrebujemo za delo in učenje. Tudi prvošolci smo slavili ta dan že takoj zjutraj, ko smo začeli s pripravo pravega slovenskega zajtrka, ki ga sestavljajo: kruh, maslo, med, mleko in jabolko.

Vitan: »Najbolj všeč mi je bila priprava mize za zajtrk. Jaz to počnem vsak dan, skuham tudi kavo in narežem kruh. Zelo pa sem užival ob poslušanju gospoda Sivka, res je bil zelo smešen. Ta dan smo bili vsi aktivni. Moja sestra je najbolj uživala med telovadbo, očiju pa so bili najbolj všeč recepti.«

Ula: »Naredili smo ribji namaz in odšli na sprehod do domačega čebelnjaka.«

Edi Oliver: »Najbolj sem užival, ko smo jedli čokoladni namaz, ki sta ga naredila brat in sestra.«

Leo: »Mi pa smo si ogledali čebelnjak in odšli na ribnik. Tam smo našli glino, s katero lahko kaj izdeláš.«

Karin: »Midve z babico pa sva naredili tunin namaz.«

Zala: »Najbolj všeč mi je bilo, ko smo jedli zajtrk. Ker jabolka nismo imeli, smo se znašli in jedli mandarine.«

Kako zanimivo smo preživljali naravoslovni dan pa bodo še bolj zgovorne naše slike.

Učenci 1. č razreda

In veliko beremo v projektu: **RASTEM S KNJIGO**

V ponedeljek, 15. 3. 2021, smo imeli sedmošolci KULTURNI DAN. Ob 8.20 uri smo se z učiteljico Bernardo Kunej zbrali v naši matični učilnici, kjer smo dobili vsak svojo knjigo in si ogledali kratek posnetek o Projektu RASTEM S KNJIGO, od katerega so nam bile podarjene knjige. Avtor knjige je slovenski pisatelj Mate Dolenc, z naslovom KAKO DOLG JE ČAS. Drugo šolsko uro je v naš razred (7. a) prišel učitelj športne vzgoje Zvonimir Lorenci in nam prebral del

knjige. Sledila je malica. Po malici smo si sami izdelali knjižna kazala, ki nam bodo služila za pomoč pri branju. Četrto uro smo si ogledali intervju s pisateljem. Peto uro smo se skupaj z učiteljico odpravili v šolski park, kjer smo nadaljevali z branjem naše knjige. Po končani uri smo se vsi skupaj vrnili v razred in tam počakali do kosila.

Manca Avsec, 7. a

Ter se gibamo ... saj smo vsi na šoli vključeni v **MEDNARODNI PROJEKT FIT4KID**

V sredo, 24. 3., smo z učenci četrtil razredov, ki obiskujejo neobvezni izbirni predmet šport, izvedli športno popoldne. Učenci so lahko izbirali med rolanjem, kotalkanjem in vožnjo s skiroji. Na nasipu ob Savi so se lahko preizkusili v spretnostnem poligonu in vzdržljivostni vožnji do hidroelektrarne in nazaj. Z njimi smo bili učitelji Helena, Maja in Peter. Skupaj smo preživeli lepo in aktivno popoldne.

Učitelji: Helena, Maja in Peter

Učence pa vseskozi osveščamo o varni rabi interneta, saj smo del projekta: **SAFE.SI**

Učenci 5. c razreda smo se odzvali povabilu računalničarke, ga. Maje Bregar, da se udeležimo ogleda predstave na temo Dobro počutje in internet, ki jo je pripravilo društvo Safe.si v improvizaciji IGLU teatra z Vidom Sodnikom in Jušom Milčinskim v glavnih vlogah.

V torek, 9. 2., na Dan varne rabe interneta, smo se ob 8.30 vsi zbrali na ZOOM-u. Pogovarjali smo se o tem, kako razumemo besede VARNA RABA INTERNETA ter o izkušnjah, ki jih imamo z uporabo interneta.

Nato smo pogledali omenjeno predstavo.

Na šoli imamo tudi aktivno **ŠOLSKO SKUPNOST ...** ki letos razmišlja o **POKLICNI POTI**

V torek, 30. 3., smo se jaz in Andrej Preskar ter mentorici Barbara Lapuh ter Marija Meh udeležili prav posebnega zoom srečanja, ki so se ga udeležili tudi ostali predstavniki šolskega parlamenta in njihovi mentorji iz ostalih šol v naši občini in občini Kostanjevica na Krki.

Prisotna sta bila tudi župana Krškega in Kostanjevice na Krki in seveda g. Uroš Brezovšek, ki je vse skupaj vodil. Srečanje se je začelo ob 10:00 in trajalo do 12:00. Najprej sva si z Andrejem pripravila zapiske in se pripravila. Ko se je zoom začel, sva bila prva na vrsti prav midva in učenci iz osnovne šole Podbočje. Vsak je zagovarjal svojo temo, ki jo je izžrebal.

Naša šola ni zmagala, a se mi zdi, da sva z Andrejev svojo temo kar dobro zagovarjala. Nato so se predstavile še ostale šole, mi pa smo jih poslušali in oddali svoj glas. Zmagala je osnovna šola Podbočje. Ko se je vse končalo, smo se še pogovorili in povedali svoja mnenja in sam vtis o srečanju.

Tinkara Hočevar, 9. c

Intervjuji

V svojo sredino pa smo povabili našega športnega pedagoga, gospoda **Antona Zakška**, in mu zastavili nekaj vprašanj, nanje se je z veseljem odzval ...

1. Se vam je na vaši poklicni poti vtisnil kakšen dogodek še posebej v spomin?

Dogodkov, ki sem jih doživel v poklicni karieri, je zelo veliko. Težko bi izbral najzanimivejše, saj se mi je že pri pouku športa zgodilo veliko zanimivega. Največ zanimivih dogodkov pa sem doživel izven šolskih dejavnosti, na katerih sem bil prisoten vsako leto skoraj mesec dni. Če se spominjam, kje smo organizirali dejavnosti, v kakšnih pogojih smo uspeli naučiti učence smučati, teči na smučeh, kolesariti ...

Na številnih športnih tekmovanjih, kjer smo dosegali zelo dobre

rezultate, smo znali na zanimiv način praznovati naše uspehe. Končni izleti, ki so nekoč potekali za učence osmih razredov 5–6 dni.

2. Bi nam na kratko predstavili pot do vašega poklica – učitelja športne vzgoje?

Osnovno šolo sem obiskoval v Brestanici, nato sem se vpisal v Papirniško šolo v Ljubljani. Zaposlil sem se v Tovarni celuloze in papirja v Krškem. Sledilo je služenje

vojaškega roka in nato študij na takratni Fakulteti za telesno kulturo v Ljubljani. Po končanem študiju sem se leta 1984 zaposlil na Osnovni šoli Jurija Dalmatina v

Krškem. Leta 1998 sem za učitelje športne vzgoje organiziral Visokošolski študij na Fakulteti za šport. Predavanja pa so potekala na naši osnovni šoli.

3. Kakšen imate občutek po vseh teh letih poučevanja?

Zadovoljen sem s tem, kar mi je uspelo narediti v vseh letih dela na Osnovni šoli Jurija Dalmatina Krško. Učence sem poskušal navdušiti in naučiti športne panoge, ki jih bodo lahko uporabljali v svojem življenju. Nadarjene učence pa sem pripravljaj, da so uspešno zastopali našo šolo in na njih dosegali zelo dobre športne rezultate. Skrbel sem za dobre medsebojne odnose med učenci. Pomagal in vzpodbujal sem učence z učnimi težavami in skrbel, da so učenci s socialnimi težavami lahko sodelovali na izven šolskih dejavnostih. Bil sem tudi mentor številnim bodočim športnim pedagogom.

Vrsto let sem na šoli organiziral zimske šole v naravi, sodeloval tudi v letnih šolah v naravi, organiziral dvodnevne planinske izlete za

učence sedmih razredov. Nekaj let sem organiziral dvodnevne kolesarske izlete po Sloveniji, na katerih so sodelovale tudi osnovne šole iz Posavja in Gimnazija Brežice. Za učence devetih razredov sem organiziral ob koncu šolanja tridnevni pohod po Posavskem hribovju – iz Krškega do Zidanega Mostu. Tečaji teka na smučeh, ki sem jih organiziral več kot 20 let, so nam vedno zelo dobro uspeli. Obiskovanje smučarskega centra v Planici so bili za učence naporna izkušnja, polna doživetij.

V planinskem krožku in pri športnih dnevih sem organiziral okoli tisoč planinskih izletov. Na planinskih izletih smo obiskovali največ sredogorje. Občasno pa smo se povzpeli tudi na kakšnega dvatisočaka.

Na športnih tekmovanjih v atletiki, košarki, alpskem smučanju, odbojki, triatlonu sem z učenci

Anton
ZAKŠEK

dosegel veliko uspehov na občinskih, področnih in državnih tekmovanjih.

Vse dogodke in uspehe pa sem dosegel z dobrim sodelovanjem v kolektivu, ki mi je bil v veliko pomoč.

Na šoli so mi omogočali, da sem se izobraževal in nadgrajeval svoje znanje. Dobro sem sodeloval tudi s starši učencev, s katerimi sem se srečeval pri predstavitvi izven šolskih dogodkov.

4. Se še spominjate prve učne ure? Kakšna je bila in vtisi po njej?

Spominjam se prve generacije. Učil sem deklice.

Pogoji za delo so bili slabi in večkrat smo se prilagajali razmeram. Kljub temu pa je bila motivacija za delo pri pouku zelo dobra.

5. Se veselite upokojitve? Gotovo boste še vedno športno aktivni?

V kolektivu, v katerem sem bil vedno lepo sprejet, sem se trudil, da sem imel dobre odnose z vsemi zaposlenimi. Z učenci, s katerimi sem preživel veliko lepih trenutkov in z njimi doživel veselje ob njihovem napredku in jim pomagal ob razočaranjih, se je težko posloviti. Delo v številnih društvih, v katerih sem zelo aktiven, mislim nadaljevati. Upam, da se bom še dolgo lahko ukvarjal s športno rekreacijo, na kateri bom srečeval svoje učence in z njimi obujal spomine na naše uspešno sodelovanje v šoli.

6. In za zaključek nas zanima še, kako se spominjate na leti 2020 in 2021, ko je pouk potekal na daljavo. Se da poučevati šport na daljavo?

Zadnji dve leti smo profesorji športa doživeli veliko težavo.

Športa vzgoja na daljavo je v pogojih, kjer so učenci izvajali pouk v stanovanju samostojno, brez stika, dotika in nasmeha ...

Odnosi med učitelji in učenci med katerimi se preliva zaupanje, zahvala, sreča, pomoč, je zbledela.

Posledice pouka na daljavo so zelo velike in bojim se, da bomo potrebovali kar nekaj časa, da se stanje na področju športa izboljša.

A vseeno verjamem, da bomo športno krizo na naši šoli, na kateri imamo odlične pogoje in uspešne športne pedagoge, hitro premagali.

Intervju so pripravile učenke 6. č razreda

Gospod Anton Zakšek je tudi idejni vodja nove pohodne poti, ki jo je poimenoval **DALMATINOVA POHODNA POT.**

Zgibanko te poti si lahko ogledate na naši šolski spletni strani <https://www.oskrsko.si/>. Mi, učenci in učitelji, pa smo se že odpravili po njej in jo priporočamo vsem vam ...

<https://www.youtube.com/watch?v=mIwDMjqtX34&t=10s>

Sedmošolci so jo občudovali ...

V torek smo se učenci 7. c in 7. č odpravili na pohod po prvem delu Dalmatinove poti. Zjutraj ob 7.45 smo se zbrali na dvorišču šole in si razdelili malico. Ob 8.00 smo se z avtobusom odpeljali do Pijavškega, kjer smo začeli s pohodom. Med hojo smo imeli krajše postanke, pri cerkvi sv. Primoža pa smo imeli odmor za malico. Pot smo nadaljevali po cesti in skozi gozdičke. Na igrišču pri gasilskem domu na Gori smo imeli še en postanek za malico in počitek. Nato pa smo se odpravili proti Osnovni šoli Jurija Dalmatina, kjer smo pot tudi zaključili. Pot ni bila zahtevna, vsi skupaj smo se zabavali, se pogovarjali in se imeli lepo. Vesela sem, da smo spet po dolgem času šli skupaj s sošolci in sošolkami na pohod. Tega dne se bom še dolgo spominjala, saj je bil poln zabave in raznih dogodivščin.

Luna Malus, 7. c

Tudi učenci 8. c smo se podali po njej ...

<https://www.youtube.com/watch?v=C2-KWBXFKCw>

Zares je skrbno izdelana, označena, in kar vabi, da jo čim prej obiščete tudi sami.

Intervjuvali pa smo tudi našo nadarjeno pevko, ki obiskuje 9. b razred, to je učenka **Tia Valentinc**. Tia je skozi 9 let šolanja obogatila s svojim žametnim glasom veliko šolskih dogodkov, proslav ... Kaj nam je povedala o sebi? Preberite ...

1. Se že veseliš vpisa oz. šolanja na srednji šoli? In zakaj?

Ja. Zaradi novega okolja in sošolcev.

2. Ali ti je bilo šolanje na daljavi bolj všeč kot šolanje v šoli?

Ja in ne. Všeč mi je bilo, ker so bili učitelji bolj popustljivi pri snovi. Ni mi pa všeč, da so bila vsa ocenjevanja, ki bi jih morali imeti takrat, prestavljena na sedaj.

3. Kateri šolski predmet je tvoj najljubši?

Nimam najljubšega predmeta, ampak so mi všeč angleščina, likovna in glasba.

4. Kako si začela svojo glasbeno pot?

Moja glasbena pot se je začela že v otroštvu. Že od malih nog sem zelo rada pela, kasneje pa sem se začela učiti kitaro, s katero sem nastopala na veliko prireditvah. Imela pa sem tudi že nekaj učiteljev petja, ki so mi pomagali priti do tu, kjer sem danes.

5. Ali ti bo kakšen lep dogodek, ki se ti je zgodil na tej šoli, ostal v spominu?

Lepih dogodkov je bilo več, najbolj pa se spominjam sprejema v šolsko skupnost v 1. razredu in šole v naravi v Nerezinah.

Tia
VALENTINC

Intervju so pripravile učenke 6. č razreda

Pouk je lahko tudi zabaven?

KONSI, KONSI ...

Razmišljati malo drugače, iti izven okvirjev, si upati? Devetošolci so z ustvarjalnimi konsi poskušali prenesti svoj trenutni pogled na svet v nevsakdanjo poezijo. Tvorili so pesmi besednih in nebesednih znakov, števil, formul. Mogoče pa bi se nad njihovim umetniškim izražanjem navdušil celo Srečko Kosovel, mojster pisanja konsov.

Učiteljici Mojca in Sonja z devetošolci

Podjeten 2. b

Za nami so prav posebni dnevi. Ker smo bili tako pridni, nas je učiteljica nagradila s plačo. Vsak učenec je dobil nekaj bankovcev in kovancev. Kako smo bili veseli! Nato smo si v razredu ustvarili različna podjetja. Nastali so frizerski saloni, masažni saloni, tatoo studio, kino dvorana, knjigarna, trgovina z igračami in druge različne trgovine.

Denar smo kar hitro zapravili, podjetja pa so si nekaj prislužila. Ni nam bilo vseeno, da so naše denarnice kmalu ostale skoraj prazne. Smo vprašali, kdaj bo naslednja plača? 😊

Ugotovili smo, da je denar v življenju pomemben in ga je potrebno spoštovati ter ceniti vsako delo. Brez njega pač ne gre. Ravno tako pa smo ugotovili, da je zelo pomembno biti bogat v srcu in stvari deliti. Zato smo se kar hitro spomnili, da lahko svojim sošolce kakšno stvar tudi podarimo.

Učenci 2. b z učiteljico Marijo Meh

Modni oblikovalci v 5. c

V 5. c razredu smo se preizkusili kot modni oblikovalci. Najprej smo spoznali, kako nastanejo oblačila ter, kaj je skica.

Pia Godler je prinesla šiviljske zapiske svoje mami Nataše, ki je hodila v šiviljsko šolo. Ugotovili smo, koliko strpnosti, vztrajnosti in natančnosti je potrebno, da nastane skica za kakšen kos oblačil. Nato smo se tudi sami preizkusili v tem. Narisali smo skice oblačil, ki smo si jih sami zamislili. Potem smo glasovali za najboljšo. Izbrali smo Anino skico, ki je osmislila čudovito žensko obleko. Sledilo je delo v skupinah. Učiteljica nam je razdelila kose blaga. Naša naloga je bila, da iz njih oblikujemo oblačila. Delo je bilo zelo zanimivo. Vsi smo bili zelo motivirani in smo med seboj odlično sodelovali. Vmes so nas razveseljevali naši manekeni Alen, Eduart, Vinko, Benjamin in Bleron.

Predstavili so novo kolekcijo mode. Tudi Pia je uživala v svetu mode. Nastale so odlične kreacije, obenem pa smo se zelo zabavali in se nasmejali.

Učenci 5. c razreda

Šestošolci so izdelali sončev sistem

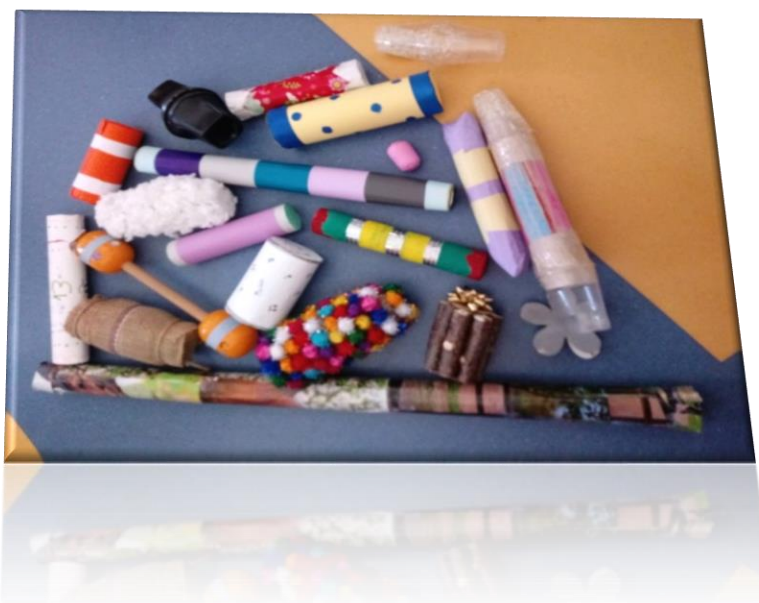

Odkar človek biva na planetu Zemlja, se ozira v nebo. Opazuje zvezde, ki so v resnici sonca. Želi odkriti skrivnosti in neznanske razsežnosti vesolja. Naš planet je le pikica, drobno zrnce vesolja in eden izmed osmih planetov našega Sončevega sestava. Šestošolci so pri geografiji izdelali Osončje. Odlično jim je uspelo.

Šestošolci z učiteljico Mojco Fridl in Majo Mirt Jakše

Ropotuljice, ropotuljice ...

V glasbi zelo uživam. Rada jo poslušam in tudi izvajam. Vsak teden, ko je glasba na urniku, se zelo razveselim. Vedno delamo kaj zanimivega, a tokrat smo dobili še bolj zabavno nalogo. Izdelati smo morali svoje ropotuljice. Učiteljica Damjana Mlakar nam je pustila, da smo jih izdelali čisto po svoji domišljiji. Jaz sem si jo zamislila takole.

Ravno je zmanjkalo papirnatih brisačk in sem vezala kar njihov tulec. Vanj sem natrosila riž in ga ob koncih ovila s peki papirjem. V predalu mi že dolgo leži lep pisan lepilni trak, pa sem ga polepila po ropotuljici. Tako sem doma naredila pravo malo tolkalo :)

Uma Učakar, 6. b

In nastala je ptičja hišica v 1. razredu

V četrtek, 21. 1. 2021, so imeli učenci pri likovni umetnosti nalogo, da do nedelje izdelajo ptičjo hišico. Tisti, ki so jo naredili takoj, so jo v petek na video srečanju s ponosom pokazali in vzpodbudili k ustvarjanju še ostale.

Kar nekaj časa smo potrebovali, da smo jih izdelali. Pri tem so nam pomagali starši. Preden smo jo obesili na drevo, smo vanjo natrosili tudi semena. Oh, kako bodo ptički veseli!

Učenci 1. razreda

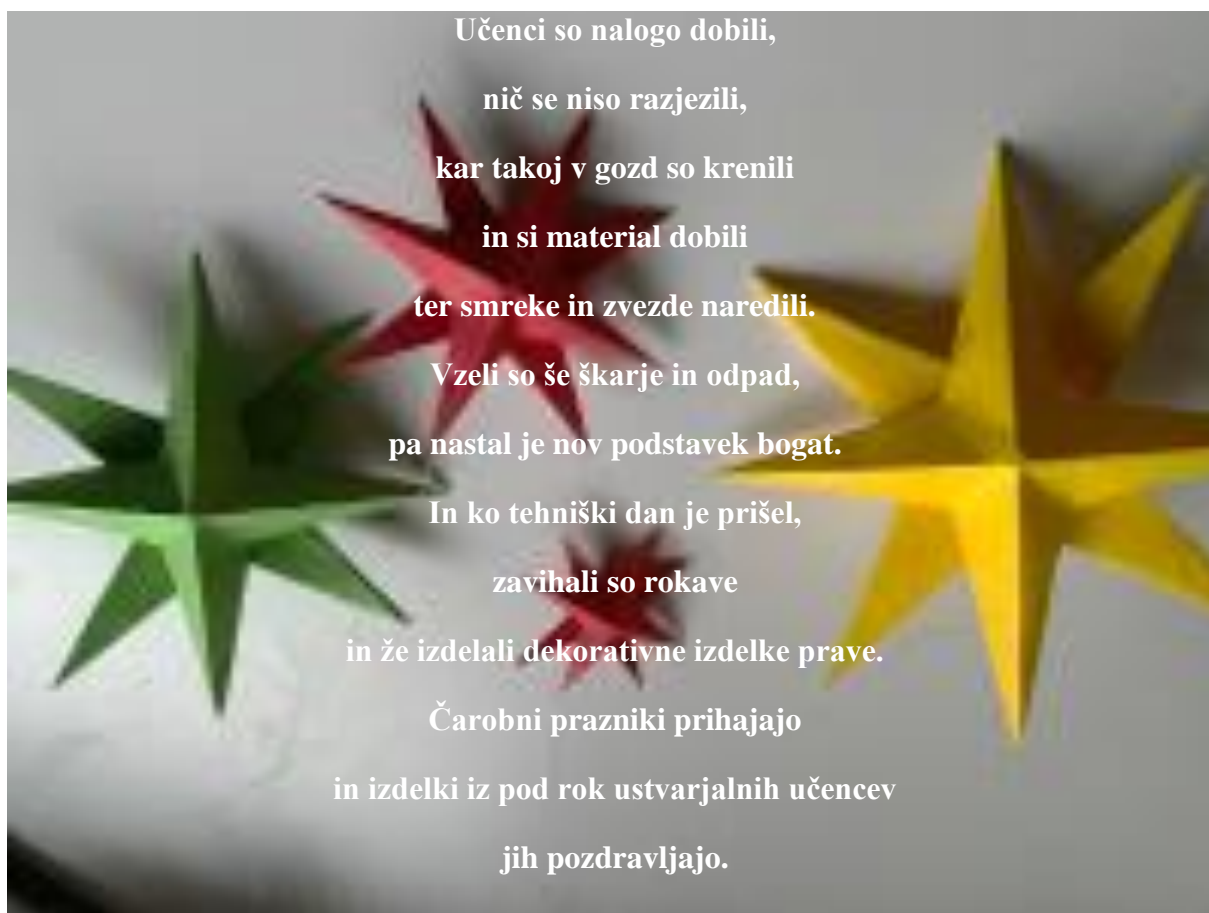
Se spoznamo na genetiko?

Učenci so pri izbirnem predmetu genetika dobili nalogo, da izdelajo model DNA. Edini pogoj, poleg poznavanja zgradbe DNA je bil, da so čim bolj kreativni. Učenci niso dokazali samo, da zgradbo DNA zelo dobro poznajo, ampak tudi, da so pravi kreativci, saj so izpod njihovih rok nastale prave mojstrovine.

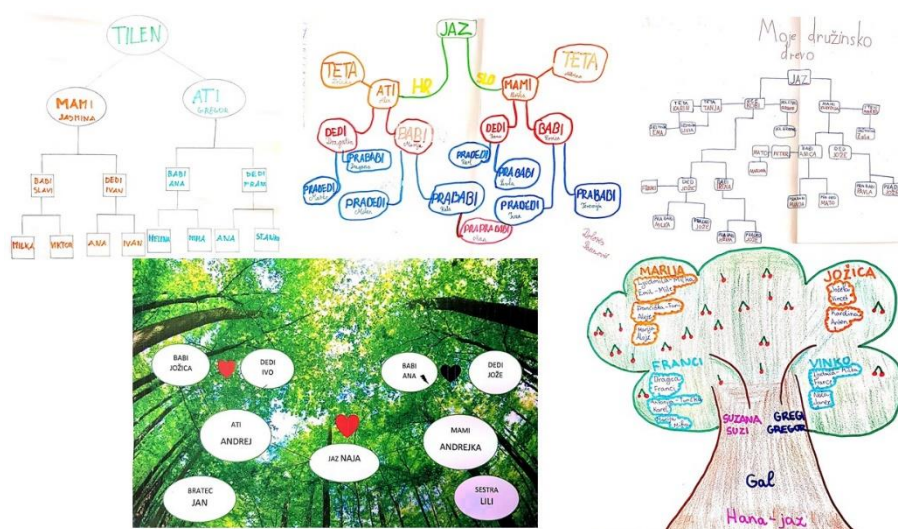
Marjetka Luskovec

Nastali so čisto pravi verzi ... Učiteljica Danica Pečnik je prava mojstrica v pesnenju ...

Prvi stik s poukom zgodovine letos

Učenci 6. razreda smo se v tem šolskem letu prvič srečali z zgodovino. Prva srečanja so bila tiha, umirjena. Radovednost in pričakovanje smo se kmalu potešili s pravim zgodovinskim raziskovanjem. Raziskovali smo,

kdo so naši predniki, kako daleč segajo korenine družin. Učili smo se iskanja podatkov, razvrščanja, sklepanja.

Kmalu smo se znašli v novem okolju, delu na daljavo. Ker smo ravno v tistem obdobju raziskovali različne podlage za pisanje, smo se tudi samo preizkusili v izdelavi svojega papirja. Pripravili smo papirno kašo, jo položili na ravno podlago, jo zgladili in pustili, da se posuši. Nastali so krasni izdelki.

Potem, ko smo se dobro spoznali z gradbeništvom in izumi tekom zgodovinskih obdobj, smo se srečali s preteklostjo na drugačen način. Raziskovali smo kulturno dediščino, ki nas na vsakem koraku obdaja, navdihuje, seznanja s preteklostjo in nas bogati. Z veseljem smo se lotili raziskovanja. Poiskali smo zgodbe, zgradbe, ljudi in spraševali, zapisovali, fotografirali, dokumentirali in analizirali. Sestavljali, snemali, predstavljali ...

Sobane gradu

- Predgradje
- Vhodna veža in dvorišče
- Romanska kapela
- Romanska dvorana
- Gotska kapela
- Okrogel stolp
- Renesancična dvorana

KULTURNA DEDIŠČINA

ZAČETKI

- Iz kje? Prišel je iz Dunaja
- Kdo? Igrali so ga samo dijaki zelo popularen v SLO
- Kje? Na šolskih travnikih
- Prve potrebščine: 1909 iz Pra
- 1910 ustanovitev prvega kluba

SKRIVNOSTNA ŽIVAL

Po spodnjem opisu ugotovi katera žival je to.

_____ je dvoživka, ki živi v podzemnih vodah Dinarskega krasa. Ima telo kačaste oblike 20 do 30 cm v dolžino. Trup je valjast in po celem telesu enako debel. Rep je razmeroma kratek, od strani sploščen, obrobja ga kožnata plavut. Sprednje noge ima 3, zadnje pa 2 prsta. Katera žival je to?

PUST NEKOČ

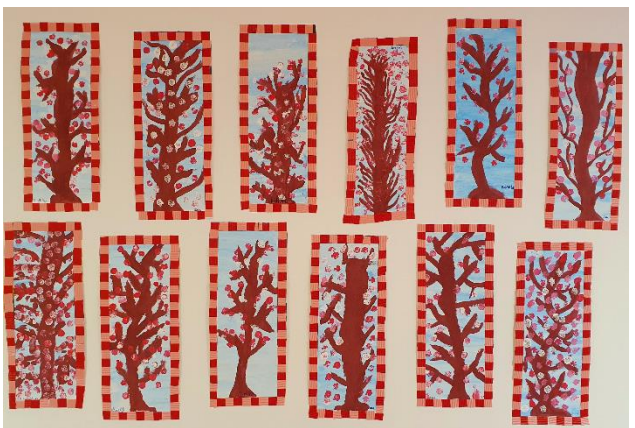
Ugotovili smo, da zgodovina niso zgolj letnice ali "piflanje" velikih količin snovi. Naučili smo se, da nas preteklost bogati. Da smo srečni, ker živimo v mirnem okolju, ki nam ponuja veliko znanja. Le znati moramo poseči po njem.

Šestošolci z učiteljico Petro Gajski

Pomlad v sliki in besedi v 2. a razredu z učiteljico Valerijo Zierer Maver ...

Saša Pirc, 2. a

Cvetoča jablana, 2. a

Tudi pesniti znajo ... Prepesnili so pesem Malim so všeč, pesnika Dušana Radovića

Malim so všeč nenavadne reči

*kot recimo proteini,
kot recimo Hofer,
kot recimo Pfizer,
kot recimo virus,
kot recimo ogenj,
kot recimo verz,
kot recimo kitica,
kot recimo nuklearna,
kot recimo korona,
kot recimo, kot recimo ...*

Malim so všeč kisle reči

*kot recimo ribez,
kot recimo kislica,
kot recimo kis,
kot recimo kisle paprike,
kot recimo limeta,
kot recimo kisle kumarice,
kot recimo limona,
kot recimo češnje,
kot recimo, kot recimo ...*

Malim so všeč sladke reči

*kot recimo lizika,
kot recimo marmelada,
kot recimo žvečilka,
kot recimo sladoled,*

*kot recimo torta,
kot recimo bonbon,
kot recimo palačinka,
kot recimo čokolada,
kot recimo, kot recimo ...*

Malim so všeč dišeče stvari

*kot recimo milo,
kot recimo propolis,
kot recimo mafini,
kot recimo pomaranča,
kot recimo parfum,
kot recimo osvežilec zraka,
kot recimo vijolica,
kot recimo marjetica,
kot recimo, kot recimo ...*

Malim so všeč smešne stvari

*kot recimo rigec,
kot recimo punkec,
kot recimo rizi bizi,
kot recimo Macafizelj,
kot recimo lolek,
kot recimo vic,
kot recimo špeckahla,
kot recimo, kot recimo ...*

Dosežki učencev na tekmovanjih iz znanja

**OSVOJENA
DRŽAVNEM**

ZLATA

**PRIZNANJA NA
TEKMOVANJU**

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

Mentorica: Sanja Valenčak

Jure Kozmus, 8. a

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE

Mentorica: Stojanka Grilc

Jaka Pompe, 9. c

**OSVOJENA
DRŽAVNEM**

SREBRNA

**PRIZNANJA NA
TEKMOVANJU**

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

Mentorica: Sanja Valenčak

Sven Klenovšek, 8. b

TEKMOVANJE IZ ZNANJA BIOLOGIJE IN ZA PROTEUSOVO PRIZNANJE

Mentorica: Marjetka Luskovec

Tinkara Kranjčevič, 8. c

Sven Klenovšek, 8. b

SREBRNA

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA GEOGRAFIJE

Mentorica: Maja Mirt Jakše

Nina Pleterski, 9. a

DRŽAVNO TEKMOVANJE LOGIČNA POŠAST

Mentorica: Maja Bregar

Ana Škrabar, 7. c

Bor Klenovšek, 4.c

Luna Černelč, 6.č

**OSVOJENA
DRŽAVNEM**

SREBRNA

**PRIZNANJA NA
TEKMOVANJU**

DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU MATEMATIKE

Mentorji: Nataša Škrabar, Stojanka Grilc,

Andreja Budna in Bojan Mesarič

Luna Černelč, 6. č

Urban Dobravc, 7. č

Patrik Planinc, 7. č

Tinkara Kranjčevič, 8. c

Bor Gelb, 9. a

Jaka Cerjak, 9. b

SREBRNA

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Mentorica: Maja Bregar

Ana Škrabar, 7.

ŠPORTNI DOSEŽKI NA DRŽAVNEM NIVOJU

2

Prvenstvo Slovenije

v gorskem teku

Mentor: Zvonimir Lorenci

Žan Hvala, 8. c

Patricija Frankovič, 7. č

Hana Halilović, 7. č

ZLATI BRALCI

Tinkara Hočevar, 9. c

Neja Avsec, 9. č

Andrej Preskar, 9. a

Nina Pleterski, 9. a

Sanja Jan, 9. a

Tia Valentinc, 9. b

Anej Danijel Pezdirc, 9. č

Lana Balas, 9. c

Anže Povše, 9. č

Tina Kuselj, 9. a

Tjaša Kern, 9. a

Zara Pohle, 9. a

Bor Gelb, 9. a

Patricija Gregorič, 9. b

Jaka Cerjak, 9. b

Patricija Kučko, 9. b

Anej Kukavica, 9. c

Jaka Pompe, 9. c

Nela Šiška, 9. c

Sebastjan Habinc, 9. č

Luka Kržan, 9. č

Nik Bubnjič, 9. č

Ilaria Stopar, 9. č

Ema Zildžović, 9. č

Iza Katarina Levak, 9. č

Zoja Starc, 9. č

Zala Kac, 9. č

ČESTITAMO!!!